

عنوان مقاله:

هندسه و رفتار سازه ای در طاق و قوس های معماری اسلامی ایران (نمونه موردی مسجد جامع یزد)

محل انتشار:

دومین همایش ملی پژوهش های کاربردی در عمران، معماری و مدیریت شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

علی رضا صفری انارکولی - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی آبا، قزوین

بهداد پزشکی - دکتری معماری دانشگاه تربیت مدرس تهران

مهدی فاطمی - دکتری معماری دانشگاه تربیت مدرس تهران

خلاصه مقاله:

هندسه در معماری اسلامی به عنوان یک وسیله برای ایجاد تعادل و هماهنگی است، تعادلی که از طرف خالق در ساخت مخلوقات خود به کار گرفته شده است. این وسیله نه تنها در معماری بلکه در تمامی هنرهای وابسته به آن با کمال دقت و تبحر دیده می شود. نیارش (استراکچر) سازه ها در معماری سنتی، یکی از موضوعات قابل بررسی در گذشته معماری کشورمان است که هنوز ابهامات زیادی در مورد آن وجود دارد بطوریکه که امروزه ما از بسیاری اصول ساده معماری گذشتگان مان بی خبریم و زمانی که خودمان هنوز نتوانسته ایم ارزشهای موجود در سازه های سنتی مان را بشناسیم، انتظار اینکه دیگران جایگاه درستی به این بخش ارزشمند معماری کشور ما بدهند، انتظاری بیهوده است. آنچه این مقاله بدان خواهد پرداخت، تلاش در بازخوانی زبان معماری ایرانی است که در شمار زیاد بناهایی که از آنها به یادگار مانده است و هنوز بعد از گذشت سالیان دور پابرجا مانده اند، درسهای بیشماری برای نسلهای بعدی شان به یادگار گذاشتند و کمترین وظیفه ما به عنوان بازمانده نسلی که این تجارب چندین ساله را در اختیار داریم، کند و کاو و شناخت درسهای ارزشمند آنان و در صورت نیاز بهره گیری از آنها در معماری امروزمان خواهد بود. هدف این تحقیق نیز پر کردن این خلل ها و بررسی رفتار سازه ای این عناصر معماری ایرانی است که هنگام بارگذاری چگونه عمل می کنند و درک کاربرد هندسه در شکلگیری و ایستایی بناهای معماری سنتی می باشد که به دلیل گستردگی آثار و بناها از نمونه موردی مسجد جامع یزد مربوط به شیوه آذری (که در این دوره کاربرد هندسه بسیار فراگیر شد) استفاده شده است.

کلمات کلیدی:

رفتار سازه ای، هندسه، طاق، قوس، مسجد جامع یزد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/382848>

